

ROZDZIAŁ 10: WISIENKA NA LEKKOATLETYCZNYM TORCIE (1998 – 2000).

Moralna medalistka w Walencji...

W sporcie można odnosić różnego rodzaju sukcesy. Wyjątkowo cenny charakter mają jednak laury zdobywane na międzynarodowej arenie, gdy dana osoba przez długi czas plasuje się w czołówce najważniejszych – europejskich i światowych zawodów. W historii sekcji lekkoatletycznej Podlasia Białystok pierwszą taką postacią była kulomiotka – Krystyna Zabawska.

Szczególną „wisienką na lekkoatletycznym torcie” okazały się wyniki uzyskane przez panią Krystynę począwszy od sezonu-1998. Zaczęły się one od rozegranych na przełomie lutego i marca 1998 roku Halowych Mistrzostw Europy Seniorów w Walencji. Wówczas zaledwie 17 cm dzieliło naszą zawodniczkę od brązowego medalu. Uplasowała się na 4. pozycji, ale tak naprawdę, mogła się czuć moralną medalistką tej rywalizacji.

Otóż pierwsze dwa miejsca zajęły – Irina Korżanienko (Rosja) i Wita Pawłysz (Ukraina). Obie one tak często wpadały na stosowaniu dopingu, że kilka lat później zostały w ogóle dożywotnio zdyskwalifikowane! Niestety podczas mistrzostw w Walencji udało im się jakoś prześlizgnąć przez sito antydopingowej kontroli.

Sukcesy odnoszone przez Krystynę Zabawską także w barwach Podlasia sprawiły, że w 1998 roku została uznana najlepszym zawodnikiem w historii obchodzącego wówczas 70-lecie istnienia Białostockiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki.

Na tym zdjęciu Krystyna Zabawska stoi jako 1 z lewej, a obok niej jest widoczny Eugeniusz Bedeniczuk (2. w rankingu 70-lecia Białostockiego OZLA), który na koniec swojej kariery też reprezentował KS Podlasie.

A na fotografii widać akurat moment, gdy Prezes OZLA – Janusz Kochan składa gratulacje Izabeli Czajko z Jagiellonii, obok której stoi inna znana zawodniczka tego klubu (z lat 60.) – Teresa Jędrak. Fot. Jerzy Leszkiewicz.

... i prawdziwa w Maebashi.

Za to sportowa sprawiedliwość dopadła te dwie lekkoatletyczne oszustki podczas odbywających się w marcu 1999 roku w Maebashi (Japonia) – Halowych Mistrzostwach Świata Seniorów. W nich, początkowo 1. była Pawłysz, a 2. Korżanienko. Za nimi, na 3. pozycji uplasowała się Swietłana Kryweliowa z Rosji, a 4. była właśnie Krystyna Zabawska.

Ten układ miejsc w czołówce wywróciły wyniki badań antydopingowych. Spowodowały one dyskwalifikację – Pawłysz i Korżanienko. W tej sytuacji złoty medal przypadł Kryweliowej, a srebrny reprezentantce Podlasia Białystok. I był to pierwszy w historii medalowy laur zdobyty w zawodach rangi Mistrzostw Świata przez lekkoatletów z całego Okręgu Podlaskiego! Jest to zarazem jedyny w historii medal wywalczony przez polskie kulomiotki w seniorskich Mistrzostwach Świata (w hali lub na otwartym stadionie).

Przy czym Krystyna Zabawska ma pełne prawo uważać się nawet za zwyciężczynię konkursu pchnięcia kulą kobiet podczas HMŚw-1999. Plasująca się tuż przed nią Kryweliowa, do której zawodniczka Podlasia straciła zaledwie 8 cm, była bowiem bardzo często w swojej karierze dyskwalifikowana za stosowanie niedozwolonych środków dopingujących. Jednak w Maebashi tak się nie stało.

Z tym, że decyzje o zmianach na medalowych miejscach zostały przez Światową Federację Lekkoatletyczną (IAAF) podjęte dopiero kilka miesięcy po rozegraniu Mistrzostw.

Dlatego swój srebrny krążek Krystyna Zabawska odebrała w nietypowych okolicznościach – podczas zgrupowania treningowego w RPA. Aby nadać jej sukcesowi odpowiednią rangę, ten medal uroczyście wręczono pani Krystynie 29 grudnia 1999 roku na sesji Rady Miejskiej w Białymstoku, a wszyscy radni urządzili lekkoatletce Podlasia owację na stojąco.

Pełna radości Krystyna Zabawska po powrocie z Halowych Mistrzostw Świata w Maebashi w 1999 roku. Obok siedzi jej córka, wówczas zaledwie 4-letnia Daria, która obecnie jest utytułowaną dyskobolką. Fot. „Kurier Poranny”.

Pierwszy olimpijski start lekkoatletów Podlasia Białystok.

I wreszcie w sezonie-2000 za sprawą Krystyny Zabawskiej, po raz pierwszy w historii lekkoatletów Podlasia Białystok startowali na Igrzyskach Olimpijskich. Rozegrane zostały one wówczas w dalekiej Australii, w Sydney. Nasza kulomiotka potwierdziła w nich swoją przynależność do grona najlepszych na świecie zawodniczek w tej

konkurencji.

Najpierw pchnięciem na odległość 18 m 93 cm wygrała w swojej grupie eliminacyjnej. Następnie w finale, który odbył się dokładnie 28 września 2000 roku, z wynikiem 19 m 18 cm uplasowała się na 5. miejscu. Co ciekawe, taką lokatę zajmowała począwszy od pierwszej kolejki konkursu. Był to udany jej występ, gdyż właśnie na Olimpiadzie uzyskała swój najlepszy rezultat w całym sezonie.

„Nokaut” w ostatniej kolejce Superligi w Paryżu.

Również inne międzynarodowe starty przyniosły Krystynie Zabawskiej w latach 1998 – 2000 cenne sukcesy. Na pewno należało do nich jej indywidualne zwycięstwo odniesione 20 czerwca 1999 roku w Paryżu w Drużynowych Mistrzostwach Europy (Superlidze). Wykazała się wówczas wspaniałą odpornością psychiczną, „nokautując” rywalki w ostatniej kolejce.

Do tej chwili była w konkursie 6., ale na koniec, w znakomitym stylu posłała kulę na odległość 18 m 58 cm. Tym pchnięciem wyprzedziła aż pięć rywalek, w tym o 11 cm dotychczasową liderkę – Nadine Kleinert (Niemcy) i o 22 cm wspomnianą mistrzynię świata z hali – Swietłanę Kryweliową (Rosja).

W paryskiej Superlidze, wysoką 4. lokatę w konkursie pchnięcia kulą mężczyzn zajął mąż pani Krystyny – Przemysław Zabawski. Natomiast w 2000 roku w Gandawie – w Halowych Mistrzostwach Europy kulomiotka Podlasia była 5. Oboje oni bronili także w tym okresie biało-czerwonych barw w meczach Reprezentacji Polski Seniorów.

Krystyna Zabawska jest pierwszą w historii osobą z klubu Podlasie Białystok, która wystąpiła w Igrzyskach Olimpijskich – w 2000 roku w Sydney.

Na zdjęciu widzimy ją podczas uroczystego pożegnania przed wyjazdem na Igrzyska zorganizowanego na Stadionie Zwierzynieckim w Białymstoku przez Podlaski Komitet Olimpijski.

Fot. Zygmunt Bąbczyński „Gazeta Współczesna”

A to już zdjęcie kulomiotki Podlasia Białystok wykonane w trakcie olimpijskiego konkursu w Sydney, w którym zajęła 5. miejsce.

Fot. ze zbiorów Wojciecha Niedźwieckiego.

Wyjazd na Igrzyska do Sydney był okazją do wykonania miłych zdjęć z symbolami Australii – kangurami...

... oraz psem dingo

Tutaj zaś Krystyna Zabawska prezentuje się na tle olimpijskiego stadionu. Wszystkie trzy fot. ze zbiorów zawodniczki.

W juniorskiej – światowej i europejskiej czołówce.

Ogromnie cieszył fakt, iż oprócz Krystyny i Przemysława Zabawskich, udanie na międzynarodowej arenie zaprezentowali się w sezonach: 1998 – 2000 młodzi lekkoatleci Podlasia Białystok.

Te komplementy dotyczą szczególnie Zofii Małachowskiej i jej startów na dystansie 400 metrów przez płotki. Najpierw, w lipcu 1999 roku zajęła ona 6. miejsce na rozgrywanych w

Bydgoszczy – Mistrzostwach Świata Juniorek młodszych (U18). Niespełna miesiąc później uplasowała się także na 6. pozycji w Mistrzostwach Europy Juniorek (U20) odbywających się na Łotwie – w Rydze, mimo iż była o dwa lata młodsza od rywalek.

Następny raz 6. lokata przypadła jej w innych, ważnych, międzynarodowych zawodach, w odbywających się w październiku 2000 roku w Santiago de Chile – Mistrzostwach Świata Juniorek (U20). Ponadto w eliminacjach ustanowiła ona rekord Polski – 58.33 sek.

W chilijskich mistrzostwach wystąpił też sprinter Wojciech Niczyporuk. Biegł on w składzie polskiej sztafety 4 x 100 metrów, która w eliminacjach również uzyskała rekord kraju – 39.61 sek. Niestety w finale Polacy pechowo zgubili pałeczkę.

Z kolei w rywalizacji we wspomnianych wcześniej MŚw.-1999 w kategorii U18 w Bydgoszczy, wśród dziewcząt – 7. miejsce zajęła w pchnięciu kulą Joanna Rożko, a w tej samej konkurencji wśród chłopców 10. był Radosław Olszewski.

Zofia Małachowska w latach: 1999 – 2000, trzykrotnie z rzędu uplasowała się na 6. miejscu w biegu na 400 metrów przez płotki w ważnych międzynarodowych zawodach – Mistrzostwach Świata Juniorek młodszych (U18) oraz w Mistrzostwach Europy i Świata Juniorek (U20).

Fot. Zygmunt Bąbczyński „Gazeta Współczesna”.

Wojciech Niczyporuk startując w 2000 roku w Mistrzostwach Świata Juniorów (U20) w Chile miał okazję wykonać zdjęcie na tle interesującego, miejscowego krajobrazu. Fot. ze zbiorów zawodnika.

Drużynowe i indywidualne zwycięstwo w białostockim, międzynarodowym trójmecz.

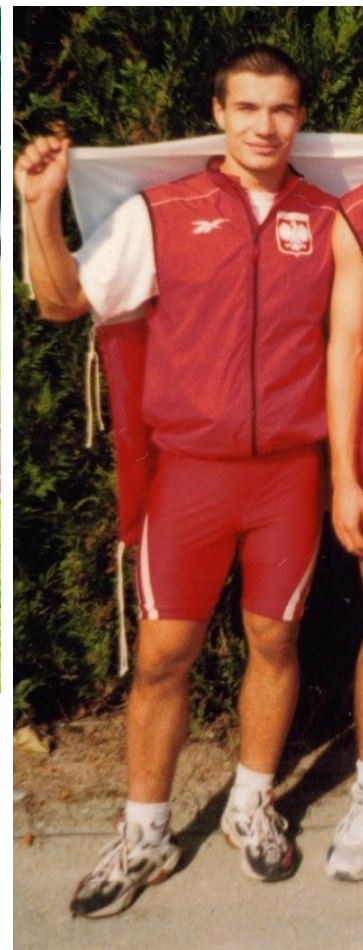
Wszystkie wymienione osoby startujące w Mistrzostwach Świata i Europy oraz inni lekkoatleci Podlasia Białystok, licznie bronili wówczas „biało-czerwonych” barw w meczach międzynarodowych w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych.

Jeden z nich, w sierpniu 2000 roku, został rozegrany na Stadionie Zwierzynieckim w Białymstoku. Zmierzyły się w nim drużyny Juniorów młodszych (U18) Polski, Finlandii i tzw. Baltic Team (wspólna Reprezentacja trzech bałtyckich krajów – Łotwy, Litwy i Estonii).

Zdecydowane zwycięstwo odnieśli polscy lekkoatleci, a spośród trojga startujących w polskim zespole naszych zawodniczek i zawodników, cenny indywidualny sukces odniósł Tomasz Sadokierski wygrywając w skoku w dal.

Na zdjęciu z lewej, Członek Zarządu Podlaskiego OZLA – Leszek Lewoc z dumą ogłasza wyniki trójmeczu Juniorów młodszych (U18) rozegranego w sierpniu 2000 roku na Stadionie Zwierzynieckim w Białymstoku, w którym zdecydowane zwycięstwo odniosła Polska z 328 pkt., przed Finlandią 247,5 pkt. i Baltic Team 204,5 pkt. Fot. ze zbiorów Wojciecha Niedźwieckiego.

Na zdjęciu z prawej – Tomasz Sadokierski, który w białostockim trójmeczu zwyciężył w skoku w dal. Fot. ze zbiorów zawodnika.

Złote medale okraszone rekordami Polski – Krystyny Zabawskiej...

Oczywiście bohaterowie międzynarodowych startów z Podlasia Białystok w latach: 1998 – 2000 nadawali ton krajowej, mistrzowskiej rywalizacji w poszczególnych kategoriach wiekowych. Przy czym były wśród nich osoby, które zdobywanie złotych medali łączyły z ustanawianiem rekordów Polski.

W 1998 i 1999 roku uczyniła tak Krystyna Zabawska. Zwyciężając po raz kolejny w Halowych MP Seniorek swoje triumfy okraszała rekordami kraju w pchnięciu kulą – 19 m 04 cm i 19 m 26 cm. Łącznie w obydwu tych sezonach, 5-krotnie ustanowiła rekord Polski w hali, zaś jej wynik z edycji-1999 nie został poprawiony do dzisiaj!

O ówczesnej hegemonii Pani Krystyny wśród polskich kulomiotek wymownie świadczył jeszcze fakt, że w latach: 1998 – 2000 cały czas sięgała po złote krążki w Mistrzostwach Polski Seniorek, zarówno w hali, jak i na otwartym stadionie. Natomiast w lutym 1998 roku w Spale oraz w sierpniu 2000 roku w Krakowie, wraz z nią, zwycięstwo w mistrzowskich zmaganiach mężczyzn w pchnięciu kulą odniósł jej mąż – Przemysław Zabawski.

...kolejnego kulomiota – Radosława Olszewskiego,

W ogóle małżeństwo Zabawskich w sezonach: 1998 – 2000 zdobyło aż 11 z 12 medali, które wywalczyli w tym okresie lekkoatleci Podlasia Białystok w seniorskich Mistrzostwach Polski. Poza nimi na podium tych zawodów stanął wówczas Mirosław Nowiński, sięgając po brąz w skoku w dal Halowych MP-1999. Przy tym zawodniku warto dodać, iż właśnie w sezonie-1999, uzyskując w styczniu na mityngu w Białej Podlaskiej wynik 7 m 70 cm, ustanowił trwający do dziś absolutny rekord Okręgu Podlaskiego w tej konkurencji.

Wśród Juniorów młodszych (U18) w ślady Krystyny Zabawskiej poszedł też kulomiot – Radosław Olszewski. W 1999 roku, zdobywając złoto w hali, uczynił to z rekordowym rezultatem – 18 m 53 cm (w kuli o wadze 5 kg). W całym sezonie-1999 był w sumie 3-krotnym rekordzistą kraju w tej konkurencji – zarówno w hali, jak i na otwartym stadionie.

SP / Pchnięcie kulą					
19.26	1	Krystyna ZABAWSKA	140168	PODLASIE Białystok	210299 Spała
18.77	1	Paulina GUBA	140591	AZS UMCS Lublin	170218 Toruń
18.65	1	Ludwika CHEWIŃSKA	091048	GWARDIA Warszawa	310176 Warszawa

Jakże miło dla Krystyny Zabawskiej przedstawia się wciąż obowiązująca hierarchia w historii pchnięcia kulą kobiet w Polsce w hali. Skan – www.zbojnik.domtel-sport.pl

Kulomiot Radosław Olszewski był jednym z kilku lekkoatletów Podlasia, którzy zdobywając w latach: 1998 – 2000 złote medale w Mistrzostwach Polski jednocześnie ustanawiali rekordy kraju. Fot. ze zbiorów zawodnika.

Przemysław Zabawski dzielnie towarzyszył swojej małżonce w zdobywaniu medali w seniorskich Mistrzostwach Polski. W 2000 roku w Krakowie, wywalczył 4 złoty krążek w tej rywalizacji (łącznie w hali i na otwartym stadionie). Fot. „Gazeta Współczesna”.

Mirosław Nowiński (w środku) to brązowy medalista Halowych MP Seniorów w 1999 roku w skoku w dal oraz z wynikiem uzyskanym w hali (7 m 70 cm) absolutny, obecny rekordzista Okręgu Podlaskiego w tej konkurencji.

Zdjęcie pochodzi z jednego z zimowych obozów sportowych, na którym jest on widoczny wraz z Bogusławem Andrzejukiem (z lewej, fot. z jego zbiorów) i Waldemarem Kwiatkowskim (z prawej – też brązowym medalistą, ale MP Juniorów U20 z 1996 roku w trójskoku).

oraz – Zofii Małachowskiej, sztafety 4 x 100 metrów i Marcina Czajkowskiego.

Także w 1999 roku po złoto w biegu na 400 metrów przez płotki w MP Juniorek młodszych (U18) sięgnęła Zofia Małachowska. Czas, który uzyskała wtedy na stadionie w

Zielonej Górze – 59.10 sek., jako najlepszy w kraju w tej grupie wiekowej, przetrwał aż 24 lata. Również w następnym sezonie-2000, gdy we Wrocławiu zwyciężyła już w MP Juniorek (U20) do swojego sukcesu dołączyła rekord Polski – 58.63 sek.

Z kolei podczas Mistrzostw Polski Juniorów młodszych (U18) rozegranych w 2000 roku w Bielsku-Białej, znakomitą formą popisała się sztafeta Podlasia 4 x 100 metrów. Biegając w składzie – Piotr Zinkiewicz, Tomasz Sadokierski, Krzysztof Michałowski, Krzysztof Borowik, zdobyli złoty medal i też ustanowili rekord kraju – 42.18 sek.

Takich wspaniałych dla Podlasia sytuacji nie zabrakło także w mistrzowskiej rywalizacji Młodzików (U16). W 2000 roku w Poznaniu, złoty krążek i rekord Polski w rzucie oszczepem – 62 m 47 cm padł „łupem” Marcina Czajkowskiego.

Przy jego osobie warto podkreślić, że wywodzi się on z grona wielu utalentowanych lekkoatletów uczących się w Zespole Szkół Rolniczych w Krzyżewie, których z sukcesami szkolił trener Aleksander Puchalski.

Radość – Piotra Zinkiewicza i Krzysztofa Borowika oraz trenera sztafety 4 x 100 m Podlasia – Stanisława Gano, tuż po zakończeniu biegu w Mistrzostwach Polski Juniorów młodszych (U18) w 2000 roku w Bielsku-Białej. Fot. „Gazeta Współczesna”.

Na tym zdjęciu, na najwyższym stopniu podium prezentuje się cały mistrzowsko-rekordowy kwartet sprinterów Podlasia.

Tworzyli go jeszcze – Krzysztof Michałowski i Tomasz Sadokierski (2 i 3 od lewej). Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

A to Piotr Zinkiewicz, gdy w latach 2020 – 2023 był trenerem od przygotowania fizycznego piłkarzy nożnych ekstraklasowej Jagiellonii Białystok. Fot. www.jagiellonia.pl

Mistrz i rekordzista Polski Młodzików (U16) w rzucie oszczepem z 2000 roku – Marcin Czajkowski, wciąż zachowuje sportową sylwetkę. Fot. ze zbiorów zawodnika.

To zaś trener – jego i wielu innych utalentowanych lekkoatletów Podlasia uczących się w Zespole Szkół Rolniczych w Krzyżewie – Aleksander Puchalski.

Pracując wiele lat w tej szkole wniósł on ważny wkład w sukcesy sekcji lekkiej atletyki naszego klubu.

Między nami – rekordzistami.

Gdy mowa o rekordach Polski, które w latach: 1998 – 2000 ustanawiali lekkoatleci Podlasia, to warto podkreślić, że szczególnie dużo z nich padało w pchnięciu kulą. Przy czym w sezonie 2000 akurat Juniorzy młodsi (U18) zmieniali wagę obowiązującego w ich kategorii wiekowej sprzętu – z kuli 5 kg na kulę o wadze 6,25 kg.

W efekcie, w obydwu tych wariantach sprzętowych, aż 6-krotnie rekord kraju ustanowił wtedy (w hali i na otwartym stadionie) Krzysztof Krzywosz. Trzy z tych wyników uzyskał on w styczniu 2000 roku w hali Zespołu Szkół Mechanizacji Rolnictwa w Supraślu. Dzięki temu to urokliwe miasteczko naszego regionu i tamtejsza szkoła, tak mocno związane z historią sekcji lekkoatletycznej Podlasia Białystok mogły zaistnieć na kartach historii polskiej lekkiej atletyki.

Krzysztof Krzywosz jest też jednym z wielokrotnych medalistów Mistrzostw Polski w barwach Podlasia. Zdobył ich we wszystkich kategoriach wiekowych 13 (głównie w pchnięciu kulą, ale i w rzucie dyskiem). Pierwszym z nich był srebrny krążek wywalczony w 1998 roku w MP Młodzików (U16) w Kielcach. Natomiast po pierwsze mistrzowskie trofeum w kolorze złota sięgnął w 2000 roku w hali w Spale w kategorii Juniorów młodszych (U18).

Krzysztof Krzywosz zdobywając w 1998 roku srebrny krążek w pchnięciu kulą podczas Mistrzostw Polski Młodzików (U16) w Kielcach rozpoczął serię 13 medali uzyskanych przez niego w mistrzostwach kraju we wszystkich kategoriach wiekowych. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Rekord na urodziny syna.

Przedstawiony powyżej Krzysztof Krzywosz jest najbardziej wspaniałym przykładem „kopalni” lekkoatletycznych talentów, z ukierunkowaniem na pchnięcie kulą i rzut dyskiem, która istniała wówczas w Dąbrowie Białostockiej. Pracujący w tamtejszym Gimnazjum – Janusz Krzywosz wyszkolił bowiem wielu znakomitych miotaczy.

Część z tych, którzy wyszli spod jego „trenerskiej ręki” – Piotr Radziwon, Mateusz Suchocki, Sebastian Budnik, kontynuowała zdobywanie swoich cennych laurów po przejściu do białostockiej Szkoły Mistrzostwa Sportowego na Dojlidach.

Najbardziej jednak utytułowany spośród grona dąbrowskich kulomiotów i dyskoboli, jego syn – Krzysztof Krzywosz, za wyjątkiem ostatniego sezonu w swojej karierze (2010), cały czas, także w seniorskiej rywalizacji, współpracował ze swoim ojcem jako trenerem.

Z nimi dwoma wiąże się sympatyczna ciekawostka. Otóż Janusz Krzywosz, który jako zawodnik był również lekkoatletą Podlasia, swój rekord życiowy w pchnięciu kulą (16 m 31 cm) ustanowił w dniu narodzin właśnie Krzysztofa. Jak sam wspomina – na wieść o tym pchało mu się 7-kilogramową kulę wyjątkowo lekko i radośnie, czego efektem była jego „życiówka” będąca jednocześnie najlepszym wynikiem sezonu-1983 w naszym regionie w tej konkurencji.

Warto jeszcze dodać, że spośród aż ośmiorga dzieci Janusza Krzywosza – pięcioro uprawiało lekkoatletykę w Podlasiu Białystok. Kulomiotami byli też – Bartosz i Dawid, dyskiem rzucała Joanna, a w sprintach startował Mirosław.

Trener Janusz Krzywosz pracując jako nauczyciel wf w szkołach w Dąbrowie Białostockiej wyszkolił wielu miotaczy Podlasia Białystok, którzy sięgnęli po cenne krajowe i międzynarodowe laury. Za swoje szkoleniowe oraz nauczycielskie dokonania był więc nagradzany i honorowany. Fot. www.isokolka.eu

3/5 wszystkich medali Podlasia dla Tomasza Sadokierskiego.

Wracając do startu lekkoatletów Podlasia w kieleckich MP Młodzików-1998, odnotujmy, że zdobyli oni w tych zawodach 5 medali, z czego aż 3 – Tomasz Sadokierski. Indywidualnie sięgnął on po brązowe krążki w biegach sprinterskich (na 100 i 200 metrów). A wraz z Krzysztofem Borowikiem, Krzysztofem Michałowskim i Arkadiuszem Chmielewskim wywalczył dla Podlasia złoto w sztafecie 4 x 100 metrów.

Jak widać, poza jedną zmianą w składzie, była to ta sama sztafeta, która swój prymat w kraju potwierdziła dwa lata później – podczas Mistrzostw Polski Juniorów młodszych (U18) w 2000 roku.

Z kolei w sezonie-2000 zaczęła się passa cennych laurów Weroniki Kitlas. Triumfowała ona wówczas w biegu na 300 metrów przez płotki w rozegranych w Poznaniu – Mistrzostwach Polski Młodziczek (U16).

Przed rzutem młotem był... skok wzwyż.

W poznańskich MP Młodziczek-2000 po swój pierwszy z 8 medali wywalczonych w mistrzostwach kraju we wszystkich kategoriach wiekowych – brązowy, sięgnęła w rzucie młotem Malwina Sobierajska.

Było to panieńskie nazwisko Malwiny Wojtulewicz, znanej dobrze w historii podlaskiej i polskiej lekkiej atletyki jako trenerka słynnego mistrza olimpijskiego – Wojciecha Nowickiego.

Co ciekawe, pani Malwina zanim zaczęła uprawiać rzut młotem, całkiem udanie prezentowała się w jakże odmiennej lekkoatletycznej specjalności – skoku wzwyż. W 1999 roku była w tej konkurencji w pierwszej „10” Okręgu Podlaskiego w kategorii Młodziczek (U16).

Tomasz Sadokierski (z lewej) zdobył 3 z 5 medali, które w Mistrzostwach Polski Młodzików w 1998 roku w Kielcach wywalczyli lekkoatleci Podlasia Białystok.

On i Krzysztof Borowik (z prawej) wchodzili w skład sztafety 4 x 100 metrów Podlasia, która najpierw triumfowała w MP Młodzików-1998, a następnie w MP Juniorów młodszych-2000. Obydwie fot. ze zbiorów KS Podlasie.

A to, już na zdjęciu współczesnym, Arkadiusz Chmielewski – złoty medalista w sprinterskiej sztafecie Podlasia w MP Młodzików w 1998 roku. Fot. jego autorstwa.

Zwycięstwo Weroniki Kitlas w biegu na 300 metrów przez płotki w MP Młodziczek (U16) w 2000 roku w Poznaniu było pierwszym z jej cennych ogólnopolskich sukcesów.

Na zdjęciu widzimy ją tuż pod dekoracji złotym medalem, której dokonał jej trener Stanisław Gano. Fot. ze zbiorów zawodniczek.

Również Malwina Sobierajska-Wojtulewicz (foto współczesne) miło wspomina poznańskie zmagania młodziczek w 2000 roku.

Wywalczyła wówczas swój pierwszy medal (brązowy) w zawodach rangi Mistrzostw Polski. Fot. Wikipedia.

Wspaniały start we Wrocławiu.

Indywidualne laury przekładały się na coraz wyższe lokaty zajmowane przez Podlasie Białystok w punktacji klubowej głównych Mistrzostw Polski w poszczególnych kategoriach wiekowych, czyli rozgrywanych na otwartym stadionie. Najbardziej prestiżowym był oczywiście fakt znalezienia się w czołowej „3” tej rywalizacji.

Po raz pierwszy stało się tak podczas odbywających się w dniach 17 – 19 lipca 1998 roku we Wrocławiu – Mistrzostwach Polski Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18). Radość była tym większa, że lekkoatleci Podlasia z ilością 127 punktów triumfowali wówczas w klubowym podsumowaniu tych zawodów.

I był to początek wspaniałej serii zajmowania przez Podlasie Białystok w latach 1998 – 2018, aż 43-krotnie miejsc 1-3, w tym zdobycia 25-krotnie 1. miejsca w klasyfikacji klubowej MP na otwartym stadionie, łącznie we wszystkich grupach wiekowych. Najczęściej działo się tak wśród Juniorek młodszych / Juniorów młodszych (U18) i Juniorek / Juniorów (U20).

A o tym, jak znakomity był start utalentowanych lekkoatletów naszego klubu w Mistrzostwach Polski U18 w 1998 roku, świadczyło zajęcie przez nich we Wrocławiu aż 17 lokat finałowych (1-8), w tym zdobycie 6 medali – po 3 złote i 3 srebrne.

Przy czym te z najcenniejszego kruszcu wywalczyły akurat wyłącznie dziewczęta – Magdalena Denkiewicz (w biegu na 100 metrów przez płotki), Joanno Rożko (w pchnięciu kulą) i sztafeta 4 x 100 metrów biegnąca w składzie: Katarzyna Przekop, Arleta Tomczuk, Magdalena Denkiewicz, Ewa Chomik.

Magdalena Denkiewicz, podopieczna trenera Stanisława Gano, w tak udanych dla lekkoatletów Podlasia Mistrzostwach Polski Juniorek i Juniorów młodszych (U18) rozegranych w 1998 roku we Wrocławiu zdobyła 2 złote medale (w biegu na 100 m ppł oraz w klubowej sztafecie 4 x 100 m). Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Oprócz niej złotą sztafetę Juniorek młodszych 4 x 100 metrów Podlasia z 1998 roku tworzyły widoczne kolejno od lewej – Arleta Tomczuk, Katarzyna Przekop i Ewa Chomik.

Fot. ze zbiorów KS Podlasie i fot. „Gazeta Współczesna”.

ięcia sportowe:

W następnym – 1999 roku sztafeta 4 x 100 m Podlasia zdobyła srebro w Mistrzostwach Polski Juniorek i Juniorów (U20) rozegranych na Stadionie Zwierzyńskim w Białymstoku.

Ten kolor medalu także zadowolił nasze sprinterki. Świadczy o tym uśmiech na twarzy stojących od lewej – Diany Gawelko, Urszuli Stachurskiej, Ewy Chomik i Magdaleny Denkiewicz. Fot. „Gazeta Współczesna”.

Ciąg dalszy krajowego prymatu wśród Juniorek młodszych i Juniorów młodszych.

Lekkoatleci Podlasia triumfowali również w punktacji klubowej w kolejnych Mistrzostwach Polski Juniorek młodszych i Juniorów młodszych (U18) – w 1999 roku w Zielonej Górze (138 pkt) oraz w 2000 roku w Bielsku-Białej (115 pkt).

Oczywiście na te wspaniałe klubowe sukcesy zapracowało wiele osób. W Zielonej Górze nasi reprezentanci zajęli aż 18 lokat finałowych (1-8), w tym zdobyli 8 medali (2 złote, 2 srebrne, 4 brązowe). Natomiast w Bielsku-Białej, 12-krotnie uplasowali się na finałowych miejscach, w tym wywalczyli 7 medali (3 złote, 1 srebrny i 3 brązowe).

O takich bohaterach tych Mistrzostw, jak Zofia Małachowska i sztafeta 4 x 100 m chłopców, którzy łączyli zdobywanie w nich złotych medali z ustanawianiem rekordów Polski – już była mowa. Ponadto, po złoto w tej rywalizacji sięgnęli jeszcze: w 1999 roku – Joanna Rożko (w pchnięciu kulą), a w 2000 roku – Izabela Olszewska (w rzucie młotem) i Tomasz Sadokierski (w skoku w dal).

Kulomiotka – Joanna Rożko (zdjęcie współczesne z jej zbiorów) była jedną z tych osób, które w 1999 roku w Zielonej Górze cieszyły się zarówno z indywidualnego złotego medalu zdobytego w Mistrzostwach Polski U18, jak i z triumfu Podlasia Białystok w punktacji klubowej tych zawodów.

W 2000 roku w Bielsku-Białej, identyczną radość przeżywał skoczek w dal – Tomasz Sadokierski.

Wprawdzie zdjęcie pochodzi z innych zawodów, ale jest na nim widoczny trener – Stanisław Gano (1 z prawej), który doprowadził do wspaniałych sukcesów – jego i wielu innych lekkoatletów Podlasia. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Trener Stanisław Gano swoją pogodą ducha wnosił dużo dobrej energii w środowisku całej regionalnej lekkiej atletyki.

Na zdjęciu (wraz z trenerem Juveni Białystok – Jerzym Mydlarzem) prowadzi reprezentację Okręgu Podlaskiego podczas defilady w Mistrzostwach Polski Juniorów młodszych (U18) w 2000 roku w Bielsku-Białej, tak udanych dla naszego klubu. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Trzy juniorskie, lekkoatletyczne korony zdobyte w 2000 roku.

Sezon-2000 był w ogóle dowodem na wyjątkową sportową potęgę, jaką prezentowali wtedy lekkoatleci Podlasia Białystok w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych. Zwyciężyli oni także w punktacji klubowej ówczesnych Mistrzostw Polski Juniorek/Juniorów (U20) rozegranych we Wrocławiu (173 pkt).

Klubowy triumf Podlasia w stolicy Dolnego Śląska miał solidne podstawy, gdyż nasze juniorki i nasi juniorzy aż 16-krotnie plasowali się na finałowych pozycjach (1-8), w tym zdobyli 6 medali (1 złoty, 2 srebrne, 3 brązowe).

Trzecią „lekkoatletyczną koroną”, po którą w 2000 roku sięgnęli utalentowani reprezentanci Podlasia było ich zwycięstwo w Drużynowych Mistrzostwach Polski Juniorów (U20). Takiej sytuacji – jednoczesnego triumfu tego samego klubu w punktacji klubowej MP U18 i MP U20 oraz w rywalizacji w ramach DMP U20, nie notowano dotąd w historii polskiej lekkiej atletyki! Reprezentanci Podlasia powtórzą ten znakomity sukces jeszcze dwa razy – w 2001 i 2003 roku.

Szczęśliwy Wrocław.

Ów drużynowy laur z sezonu-2000 został uzyskany, w bardzo szczęśliwym dla naszego klubu – Wrocławiu. To tam, 16 września 2000 roku rozegrano decydujący rzut tych zmagañ. Zdobyte łącznie 6 963 punkty przyniosły juniorom Podlasia, pierwszy z wywalczonych przez nich w latach: 2000 – 2013, dziewięciu tytułów Drużynowego Mistrza Polski. Zapracowało na to w obydwu rzutach (w maju w Bydgoszczy i we wrześniu we Wrocławiu) 36 osób.

Największą indywidualną wartość punktową miały wyniki, które osiągnęły – Izabela

Olszewska (rzut młotem, 339 pkt), sztafeta 4 x 100 metrów chłopców: Krzysztof Szczęsnowicz, Bartłomiej Kusznerko, Tomasz Sadokierski, Krzysztof Borowik, Wojciech Niczyporuk (łącznie w dwóch rzutach biegle w niej 5 osób, 328 pkt), Krzysztof Krzywosz (rzut dyskiem i pchnięcie kulą, 313 pkt), sztafeta 4 x 100 metrów dziewcząt: Diana Gawelko, Emilia Staniszevska, Magdalena Denkwicz, Ewa Chomik (310 pkt), Joanna Rożko (pchnięcie kulą, 307 pkt).

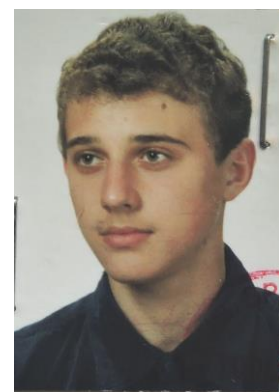
O tym, jak przysgniatające było to zwycięstwo świadczy fakt, że 2. Orkan Poznań i 3. Skra Warszawa, straciły do Podlasia odpowiednio aż 379 i 419 punktów.

Część zawodników Podlasia, gdy nasz klub w 2000 roku we Wrocławiu zdobył pierwszy z dziewięciu tytułów Drużynowego Mistrza Polski juniorów (U20).

Górny rząd od lewej – Krzysztof Krzywosz (częściowo widoczny), Ewa Trochim, Diana Gawelko, Ewa Chomik, Emilia Staniszevska, Wojciech Niczyporuk, Anna Arciszewska i gościnnie Adrian Gałaszewski (z klubu Dystans Elk).

Przed nimi od lewej – Krzysztof Borowik, Radosław Olszewski (poniżej, fot. z jego zbiorów), Magdalena Denkwicz, Tomasz Sadokierski i zawodnik ps. „Fubu”.

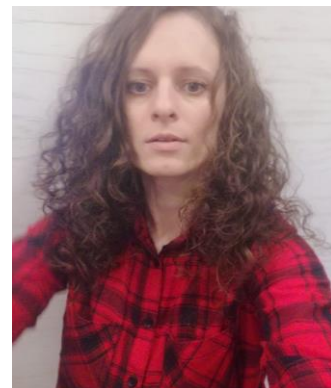
W sumie, w latach 1998 – 2018, Podlasie aż 21 razy zajmowało miejsca w najlepszej „3” Drużynowych Mistrzostwach Polski Juniorów (U20). Złożyły się na to starty we wszystkich tych edycjach aż 284 zawodników.

Wśród nich były osoby, którym indywidualnie nie było dane stanąć na podium w juniorskich mistrzostwach kraju, ale uczyniły tak właśnie w drużynowej rywalizacji.

W opisywanym okresie byli to m.in. widocznymi kolejno od lewej – Ewa Silwończuk (rzut młotem), Artur Niedźwiecki, Grzegorz Godun (oba 400 metrów), Paweł Bobel (2 km z przeszkodami), którzy wywalczyli z Podlasie 2. pozycję w DMP Juniorów-1998,

Beata Bielska punktująca dla Podlasia (w biegach na 400 i 800 metrów), zarówno w 1998, jak i w 1999 roku, gdy nasz klub ponownie zajął 2. lokatę,

oraz widziani kolejno od lewej – Bartłomiej Kusznerko (sztafeta 4 x 100 m), Grzegorz Rybak (sztafeta 4 x 400 m), Mariola Witkowska (sztafeta 4 x 400 m),

Urszula Komocka (rzut młotem) i Mariusz Grochowski (rzut dyskiem), którzy wnieśli swoją „sportową cegielkę” do zdobycia przez Podlasie Drużynowego Mistrzostwa Polski Juniorów (U20) w 2000 roku.

Fot. ze zbiorów KS Podlasie, fot. ze zbiorów poszczególnych osób z różnych lat, fot. Wojciech Krokoszyński, fot. ze zbiorów Karoliny Scott.

Złoto – co rok.

Ogromna była w latach: 1998 – 2000 skala sukcesów lekkoatletów Podlasia Białystok w obydwu juniorskich kategoriach wiekowych. Do najważniejszych z nich należały również złote medale zdobywane co roku w Mistrzostwach Polski w hali.

Oprócz już wymienionych złotych krążków kulomiotów – Radosława Olszewskiego i Krzysztofa Krzywosza, sięgnęli po nie jeszcze: w 1998 roku – Magdalena Zubrycka (w trójskoku Juniorek U20), w 1999 roku – Joanna Rożko (w pchnięciu kulą Juniorek młodszych U18), w 2000 roku – Tomasz Sadokierski (w skoku w dal Juniorów młodszych U18).

Ponadto w biegach przełajowych, w kwietniu 1999 roku w Białej Podlaskiej, reprezentanci Podlasia zajęli 2. miejsce w klasyfikacji drużynowej Mistrzostw Polski Juniorek młodszych i Juniorów młodszych U18. Największy indywidualny wkład miał w to Szymon Siergiej – brązowy medalista na dystansie 5 kilometrów.

Wprawdzie zdjęcie jest z sezonu letniego, ale swój największy sukces – Mistrzostwo Polski Juniorek (U20) w trójskoku, Magdalena Zubrycka odniosła w hali – w 1998 roku w Spale. Fot. ze zbiorów zawodniczek.

A to właśnie zdjęcie z hali – z Mistrzostw Polski Juniorek młodszych (U18) rozegranych w 1999 roku tradycyjnie w Spale.

Złoty medal i gratulacje za zwycięstwo w pchnięciu kulą odbiera Joanna Rożko. Fot. ze zbiorów Agnieszki Maciąg.

Szymon Siergiej zdobywając indywidualnie brąz w przełajowych MP Juniorów młodszych (U18) rozegranych w 1999 roku w Białej Podlaskiej, najbardziej przyczynił się do zajęcia 2. miejsca przez Podlasie w klasyfikacji drużynowej tych zawodów. Fot. ze zbiorów KS Podlasie

Na ten cenny drużynowy wynik złożyły się indywidualne biegi takich zawodników, jak – Kamil Wejsznejder (z lewej) i Mariusz Korzeniecki (z prawej). Zdjęcia z różnych lat z ich zbiorów.

W letniej części sezonu-1999, jedną z medalistek Mistrzostw Polski była Barbara Zubrycka, późniejsza małżonka wspomnianego, przełajowca Szymona Siergieja. Sięgnęła ona po srebro w sztafecie 4 x 400 metrów Podlasia w MP Juniorek Młodszych (U18) w Zielonej Górze.

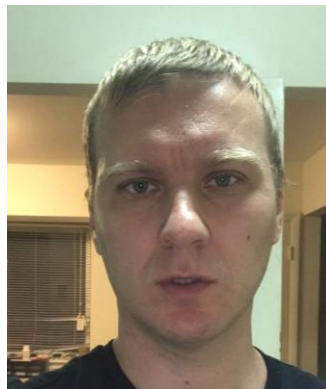
Współcześnie pani Barbara spróbowała sił w zawodach pod nazwą „Herorun” zmagając się z takimi oto wyzwaniami. Wszystkie fot. z jej zbiorów.

Z kolei w latach 1999 – 2000 brązowe medale w sztafecie 4 x 100 metrów Podlasia w juniorskich Mistrzostwach Polski wywalczyli bracia, widoczni od lewej – Mariusz i Krzysztof Szczęsnowicz.

Pierwszy z nich uczynił tak w 1999 roku w MP U18 w Zielonej Górze, drugi – w 2000 roku w MP U20 we Wrocławiu.

Przy czym z braku lekkoatletycznego zdjęcia Krzysztofa, prezentujemy ciekawą jego fotografię – jako trampkarza Supraślanki Supraśl, z którą w 1995 roku zdobył Wicemistrzostwo Okręgu Białostockiego w piłce nożnej. Fot. z ich zbiorów.

Bracia Szczęsnowicz pochodzili z Supraśla, podobnie jak Kamil Gryniewicz (syn znanego trenera naszego klubu – Wiktora Gryniewicza).

Był on nominalnie trójskoczkiem, ale po dwa brązowe medale w Mistrzostwach Polski Juniorów (U20) sięgnął w latach: 2000 – 2001 ze sztafetami 4 x 100 metrów Podlasia. Współczesne jego zdjęcie ze zbiorów Agnieszki Dziekanowskiej.

Historyczne zwycięstwo Krystyny Zabawskiej w rankingu „Złote Kolce”.

Oprócz wywalczonych przez reprezentantów naszego klubu w sezonach: 1998 – 2000 wspaniałych laurów na stadionach, halach i przełajowych trasach, odnieśli oni wówczas jeszcze bardzo ważny, rankingowy sukces.

Otóż w prestiżowej klasyfikacji „Złote Kolce” prowadzonej przez Polski Związek Lekkiej Atletyki i pismo „Sport”, najlepszą polską lekkoatletką w sezonie-1999 wśród kobiet została kulomiotka Podlasia – Krystyna Zabawska.

Zdobyła ona 815 punktów i bezpośrednio wyprzedziła – 2. Lidę Chojecką (WLKS Siedlce, biegającą na średnich dystansach) – 702 pkt. i 3. Urszulę Włodarczyk (AZS-AWF Wrocław, wieloboistkę) – 570 pkt.

Był to pierwszy w historii triumf przedstawiciela lekkiej atletyki z całego Okręgu Podlaskiego, w tym mającym ogromną renomę, rankingu.

Krystyna Zabawska jako pierwsza w historii reprezentantka lekkiej atletyki Okręgu Podlaskiego, w 1999 roku zwyciężyła w prestiżowym rankingu „Złote Kolce”.

Zdjęcie ilustracyjne z okresu późniejszego pochodzące z pisma „Lekkoatletyka Polska”. Jak bowiem sama zawodniczka wspomina, w tamtych czasach uroczystość nagradzania laureatów rankingu „Złote Kolce” miała skromny charakter i nie zachowały się z niej żadne fotografie.

Tak wygląda to historyczne trofeum, które pani Krystyna z satysfakcją przechowuje w swoich sportowych zbiorach. Fot. autorstwa zawodniczki.

Od strony trenerskiej, na ten i wiele innych sukcesów Krystyny Zabawskiej złożyła się praca szkoleniowa Henryka Olszewskiego.

Oto on i inne trenerskie sławy Podlasia Białystok zgromadzone w jednym miejscu – podczas rozegranych w 2000 roku na białostockim Stadionie Zwierzynieckim zawodów o Puchar Polski. Stoją od lewej – Romuald Chyliński, Wojciech Niedźwiecki, Kazimierz Kirejczyk, Henryk Olszewski, Janusz Kuczyński. Fot. Zygmunt Bąbczyński.

To zaś pięknie prezentujący się w jesiennym słońcu, wypełniony młodymi zawodnikami Stadion Zwierzyniecki podczas rozgrywania tam w 2000 roku Memoriału Aleksandra Wojny. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Na trybunach Stadionu Zwierzynieckiego zasiadali podczas tych zawodów trenerzy z różnych LZS-owskich klubów z regionu. Na tym zdjęciu, od prawej widzimy dwójkę szkoleniowców Podlasia Białystok – Mariusza Roszkowskiego i Roberta Nazarkiewicza. Po nich siedzi trener Narwi Łomża – Jan Kotowski i nauczyciele wf z tamtejszego „Mechaniaka” – Waldemar Antolak i Robert Karwowski. Fot. ze zbiorów KS Podlasie.

Przywołujące wiele wspomnień wśród lekkoatletów Podlasia, zdjęcie charakterystycznych domków kempingowych w Augustowie, będących często miejscem ich obozów treningowych. Pochodzi ono z 2000 roku, a są na nim widoczni od lewej – Tadeusz Rutkowski (fot. z jego zbiorów), Karol Płoński, Bogusława Danielewicz, Mariusz Grochowski.

Poprzednie zdjęcie przedstawiało miotaczy Podlasia w chwili ich odpoczynku, a nie np. w trakcie ćwiczeń z ciężarami.

A tutaj grupa ówczesnych sprinterów i płotkarzy naszego klubu, w trakcie właśnie treningu z ciężarami, na starej siłowni pod trybunami Stadionu Zwierzynieckiego.

Od lewej – Adam Duda, Wojciech Niczyporuk, Artur Niedźwiecki, Tomasz Kopko, Kamil Bączek.

Na tym zdjęciu, w wieczornej i ciekawej przyrodniczo scenerii Wrocławia przed startem we wrześniu 2000 roku w Drużynowych Mistrzostwach Polski Juniorów (U20) prezentują się osoby również uprawiające w Podlasiu biegi sprinterskie.

Od lewej stoją – Ewa Chomik, Wojciech Niczyporuk (obydwie fot. z jego zbiorów), Ewa Trochim. Na dole trójskoczkini, ale także startująca w sprintach – Anna Arciszewska.

